

НЕЗАВИСИМАЯ ЭКСПЕРТИЗА

Борис ЖЕЛИБА, профессор, доктор экономических наук

Девальвация рубля:

какой ей быть — разовой, пошаговой или ползучей?

Искусственные ограничения со стороны Нацбанка на покупку валюты на белорусской валютно-фондовой бирже для юридических лиц, очереди в пунктах обмена валюты коммерческих банков делают свое дело. Разрастаются панические валютные настроения как бизнеса, так и населения. Отдельные эксперты считают, что валютный рынок Беларуси близок к параличу. Своей вклад в нагнетание обстановки внесли очередные, на мой взгляд, непродуманные административные решения Нацбанка по ограничению покупки валюты на бирже для финансирования импортных инвестиционных контрактов дороже 50 тысяч евро, и о необходимости заказа валюты на бирже за 30 дней до ее покупки. Тогда как ранее она поставлялась на следующий день. В результате на торгах на бирже 16 и 17 марта спрос на валюту был нулевой. А предложения несчастливых 7,5 и 7,6 млн долларов скуплены, надо понимать, Нацбанком на короткий срок пополнения своих вечно оскудевших валютных ресурсов. Поисками валюты занимаются все: банки, импортеры, население. Нет ее на бирже — ищут на внебиржевом рынке. Если ее нет в обменниках — появились валютчики. Экспортеры, главные обладатели валютной выручки на своих счетах, продавая ее являю не спешат. В латвийских банках просят за доллар 3450 белорусских рублей. В Беларуси на фоне валютного дефицита формируются "серый" курс белорусского рубля 3600 за доллар. Курс евро в банках достиг 4340 рублей. Отдельные компании, занимающиеся оптово-розничной торговлей ортехникой, уже провели переоценку, повысив отпускную цену на свою продукцию на 15-20%. Ограничения по оплате импорта в первую очередь ударили по импортерам компьютерной и бытовой техники. Ожидается, что дефицит валюты в ближайшем будущем отразится в цене на лекарства, строительные материалы, рыбу, фрукты... Официальный курс доллара Нацбанка (на 17 марта — 3020 рублей) уже явно не отражает реалии. По сути, белорусская экономика стоит на грани присоединения к множеству валютности валютных курсов белорусского рубля. Думается, уже есть свои курсы доллара и евро на рынках страны типа минских Ждановичей и стадиона "Динамо". В середине и к концу 90-х годов минувшего столетия, как помнит, пункты обмена валю-

ты коммерческих банков стояли пусты, поскольку курсы покупки долларовых банкнот были совершенно нереальными. И население направлялось за наличными долларами в основном к Комаровскому рынку. Приходилось массово совершать противозаконные сделки с процветающими валютчиками, которых позднее уже карала милиция. На бирже также было несколько курсов рубля. Один, искусственно заниженный, — для субъектов хозяйствования, приобретавших так называемый критический импорт, совсем другой — для остальных покупателей. Все это приводило к колоссальному искажению экономической отчетности, которая виделась, как в кривом зеркале. Больше надежды связывались с недавним визитом в Минск российского премьера В.Путина. Правительство Беларуси уже в прошлом году достаточно интенсивно предпринимало усилия для поиска новых источников внешних заимствований, без которых белорусской экономике по-прежнему не прожить. Оно обратилось с просьбой о выделении стабилизационного кредита на сумму 2 млрд долларов из Антикризисного фонда ЕврАзЭС, где основной долей — Россия. Помимо этого запросило кредит у правительства России в размере 1 млрд долларов. Путин, в принципе, не отказал, но быстрых денег не будет. А валюта белорусскому руководству нужна, как говорится, здесь и сейчас. Пока председатель правления Нацбанка П.Прокопевич осудил несознательных соотечественников за повышенный спрос на наличную валюту, что оказывает давление на резервы государства. Только банковских валютных вкладов у населения на 1 млрд долларов больше, чем у государства. А сколько еще в загашниках? Его заявление, что банковская система полностью удовлетворяет спрос физических лиц на наличную валюту, не совсем соответствует уличной действительности, как не могут вызвать особого доверия заявления руководства, что, мол, все будет хорошо, ничего не обвалится и не улетит. Серьезная девальвация белорусского рубля неизбежна. Технический вопрос — как она будет проводиться? Как разовая, что уже напрашивается, но на которой уже напрашивается, но на которой уже напрашивается, но на которой уже напрашивается...

ощутимые плоды Таможенного союза для белорусов. Чтобы выйти из этой, прямо скажем, критической ситуации, белорусскому руководству вновь остро необходимы внешние займы. Ежемесячно стране требуется порядка 500 млн долларов для покрытия дефицита торгового баланса. С марта 2010 года валютные обязательства Нацбанка превышают его валютные золотовалютные резервы. К концу прошлого года он пошел на масштабные заимствования валюты у собственных коммерческих банков. В результате чистые международные резервы Нацбанка приняли отрицательное значение в несколько миллиардов долларов. Больше надежды связывались с недавним визитом в Минск российского премьера В.Путина. Правительство Беларуси уже в прошлом году достаточно интенсивно предпринимало усилия для поиска новых источников внешних заимствований, без которых белорусской экономике по-прежнему не прожить. Оно обратилось с просьбой о выделении стабилизационного кредита на сумму 2 млрд долларов из Антикризисного фонда ЕврАзЭС, где основной долей — Россия. Помимо этого запросило кредит у правительства России в размере 1 млрд долларов. Путин, в принципе, не отказал, но быстрых денег не будет. А валюта белорусскому руководству нужна, как говорится, здесь и сейчас. Пока председатель правления Нацбанка П.Прокопевич осудил несознательных соотечественников за повышенный спрос на наличную валюту, что оказывает давление на резервы государства. Только банковских валютных вкладов у населения на 1 млрд долларов больше, чем у государства. А сколько еще в загашниках? Его заявление, что банковская система полностью удовлетворяет спрос физических лиц на наличную валюту, не совсем соответствует уличной действительности, как не могут вызвать особого доверия заявления руководства, что, мол, все будет хорошо, ничего не обвалится и не улетит. Серьезная девальвация белорусского рубля неизбежна. Технический вопрос — как она будет проводиться? Как разовая, что уже напрашивается, но на которой уже напрашивается, но на которой уже напрашивается...

За валюту... Фото photo.bymedia.net

ЧУЛИ?

Улады забаранілі шэсце 25 сакавіка...

Мінская гарадская ўлада адмовіла арганізатарам святых мерапрыемстваў, звязаных з 25 сакавіка, правядзенне шэсця па маршруце ад плошчы Якуба Коласа да сквера Янкі Купалы.

Чыноўнікі пагадзіліся даць дазвол толькі на мітынг на плошчы Бангалор з колькасцю ўдзельнікаў не больш за тысячу чалавек. Галоўнымі лозунгамі, за задумчы арганізатараў акцыі, павінны стаць патрабаванні накіонт вызвалення ўсіх палітвязняў, абароны эканамічнай і палітычнай незалежнасці краіны. Але ці адбудзецца акцыя і якой яна будзе — не вядома: на ўчарашні дзень паміх арганізатарамі пагаднення не было.

Любоў ЛУНЁВА.

Поедем по новым тарифам

В Беларуси на 14% повышен тариф на перевозку пассажиров пригородными поездами. Соответствующее решение утверждено постановлением Министерства экономики №28 от 11 марта 2011 года. А вступает в силу документ через 10 дней после его официального опубликования. В частности, зонный тариф установлен в размере 500 рублей (ранее 440 рублей), тариф за 1 километр — 50 рублей (ранее 46 рублей). К слову, не исключено, что в ближайшее время может подорожать и проезд в городских автобусах, троллейбусах, метро. Транспортники уже давно просят повысить цены за одну поездку до 1000—1200 рублей. С соответствующим письмом Министерство транспорта и коммуникаций обратилось в Совет министров. Правительство пока думает...

ПРАКОЛ?

Днями ў інтэрнэце з'явіўся ліст грамадскага актывіста Мікалая Кванталіяна, у якім ён расправіў, як яго спрабаваў завербаваць Камітэт дзяржаўнай бяспекі, абяцаючы ў абмен рэгістрацыю арганізацыі, якую ён і яго аднадумцы ствараюць. Сваё пісьмо М.Кванталіяна даслаў і ў рэдакцыю "Народнай Волі". Прапануем яго ўвазе чытачоў.

Рэгістрацыя Мінюстам узамен на супрацоўніцтва з КДБ

22 лютага намі былі пададзены дакументы ў Міністэрства юстыцыі для рэгістрацыі Міжнароднага культурна-асветніцкага грамадскага аб'яднання "Цэнтр развіцця валандцаў". 15 сакавіка на мой хатні нумар патэлефанаваў чалавек, назваўся Віталь Мікалаевіч і пакінуў для мяне свой кантакты тэлефон. Віталь Мікалаевіч сказаў, што тэлефанаваў накіонт рэгістрацыі арганізацыі з Міністэрства юстыцыі і што ў нашых інтарэсах з ім звязацца. Калі я ператэлефанаваў, ён прызначыў сустрэчу на 16 сакавіка ў 11.00 у холе Міністэрства юстыцыі. Я быў упэўнены, што іду супрацоўніцтва з прадастаўленнем Міністэрства юстыцыі для абмеркавання пытанняў, якія ўзніклі ў рэгістрацыйнага органа пры разглядзе дакументаў для рэгістрацыі арганізацыі. На 16 сакавіка ў мяне быў загадаў расплаванены дзень, звязаны з хатнімі справамі, таму ў Міністэрства юстыцыі я прыехаў з жонкай і дзіцем, і мы сталі чакаць, пакуль спусціцца прадастаўніц Міністэрства юстыцыі і заарыентуюцца на размову. Праз некаторы час з вуліцы зайшоў мужчына гадоў сарака, пашоў да нас, назваў мяне ім'ям і па бацьку і прапанаваў выйсці для размовы на вуліцу. Мы выйшлі разам з жонкай і дзіцем. Віталь Мікалаевіч парэкамандваў адправіць жонку з дзіцем паездзець у машыне. Які толькі жонка з дзіцем сьшылі, ён сказаў, што ён Камітэт дзяржаўнай бяспекі, пры гэтым ніякіх дакументаў ён не прадставіў і сказаў, што хоча абмеркаваць пытанне рэгістрацыі нашай арганізацыі. Віталь Мікалаевіч запэўніў, што "імі" правяраны ўсе заснавальнікі стварае-

любых кантактаў з гэтым чалавекам, трыбуку я не здымаў. 19 сакавіка з яго нумара тэлефона прыйшоў СМС-паведамленне наступнага зместу: "Я прыйду з вобсыкам". Уласна кажучы, гэта і стала для мяне асноўным матывам, каб зрабіць публічнай усю гэтую сітуацыю, паколькі разумею, што іх намеры — працягнуць прымушаць мяне да супрацоўніцтва з даламогай прагор. Я ніколі не думаю, што тэма валандцаў і даламогай сацыяльна не абароненым словам на сельнішча з'яўляецца аб'ектам пільнай увагі з боку камітэта добрых спраў? Гэты выпадак, які адбыўся з нашай арганізацыяй, прымушаў нас задумацца мінімум над некалькімі пытаннямі: на якіх прычынах і на якіх законных падставах дакументы (у тым ліку тыя, што ўтрымліваюць персанальныя даныя), пададзеныя намі ў Міністэрства юстыцыі для рэгістрацыі грамадскага аб'яднання, сталі даступнымі супрацоўнікам іншых устаноў? А калі Віталь Мікалаевіч сапраўды з'яўляецца супрацоўнікам Міністэрства юстыцыі, то што за дэўная такая правапрымяняльная практыка рэгістрацыі грамадскага аб'яднання? Я лічу важным, калі падобныя прыклады будучы паўтараюцца з іншымі людзьмі і арганізацыямі, — агалошваць іх. З пагадай — Мікалай КВАНТАЛІЯНА.

Каб разабрацца ў сітуацыі і прадставіць слова іншаму боку канфлікту, "Народная Воля" звярнулася ў Камітэт дзяржаўнай бяспекі Беларусі. Нас цікавіла, як на выкладзеныя ў лісце Кванталіяна факты адрагавалі там. Аднак учора, 21 сакавіка, кантактыя тэлефоны начальніка Цэнтра інфармацыі і грамадскага сувязі КДБ Беларусі Аляксандра АНТАНОВІЧА не адказвалі. У бюро па звяртах грамадзян КДБ на пытанне, чаму не магчымы датэлефанавацца да чалавека, адказагна за працу са СМІ, "Народнай Волі" адказалі: "Ён працуе з прэсай..."

ДУХОУНЫ СКАРБ

«Сапраўдныя беларусы пойдуць туды, дзе пануе беларускі дух», — упэўнены званы гісторык Леанід Лыч, які прэзентаваў сваю кнігу «Уніяцкая царква Беларусі»

Уражальны факт прыведзены ў кнізе: на працягу далучэння нашага краю да Расійскай імперыі (1795 г.) амаль 80 працэнтаў яго насельніцтва — нашых продкаў — трымалі ў уніяцкай (Грэка-Каталіцкай) веры. А што ж такое унія? Ці шмат мы ведаем пра яе? «Свіння для большасці сучасных беларусаў гэта паняцце — рэч за сямю пячатамі», — запэважае аўтар кнігі. Чаму ж так сталася, што мы згубілі свой вялікі духоўны скарб — нацыянальную, народную рэлігію — задаецца ён пытаннем і прыходзіць да высновы: «Больш царквенства і складаным яе шляхам і не мог быць». Бо найцяжэйшым чынам знішчаны і пакутнай гісторыі нашага народа, яго замганенне за ўсёвядомымі і стагнаўнае сябе як адзінай нацыі, за ўмацаванне сваёй дзяржаўнасці.

Пашук адказу на няпростыя пытанні быў таксама няпросты. У сваёй час слова «уніяцтва» калі і ўжывалася, то ў рэзка адмоўным сэнсе. Аднойчы, згадвае Леанід Міхайлавіч, яму ў руці трапіла брашура тагачаснага адвядзенага прапагандаста, які суцэльнай чорнай фарбай мазаў веру нашых прашчурваў. Закарэка даведзана, ці так яно, ці насамрэч, як у таго «змагара з опіумам» напісана.

Стаў шукаць праўду па крупніках, прабіваўца ў розныя архівы, раскопваў маладаступныя тады крыніцы — даследаванні беларускіх, рускіх, польскіх і іншых навукоўцаў, чытаў айчынную і замежную перыёдыку. І сам напісаў кнігу, якая, па сразумелых прычынах, не магла тады ўбачыць свет і толькі зараз выпушчана выдавецтвам «Кнігазбор». Праўда, зусім невялікім накладам — усяго 100 асобнікаў, так што адразу — рарытэт. Пагартар кнігу разам з аўтарам. Канец Х стагоддзя — прыход хрысціянства на зямлі нашай Бацькаўшчыны, далейшае разгалінаванне яго на некалькі канфесій, найбуйнейшы з якіх сталі сярод карэннага насельніцтва праваслаўе і каталіцызм... Несувярэнае ламкненне суседніх, больш магутных дзяржаў — Маскоўі і Польшчы — пашырць сваю тэрыторыю за кошт зямляў Вялікага Княства Літоўскага праз выкарыстанне духоўнага падзелу нашага народа, прыцягнення пад свой уплыў з боку Польшчы верхняй каталікаў, а з боку Рускай дзяржавы — праваслаўных. Высяпанне ў галовах царкоўных іерархаў і кіраванай эліты ВКЛ неабходнасці моцнага рэлігійнага фактара, здольнага яднаць насельніцтва краю, а значыць, і мацаваць краіну ў абароне ад несправядлівых прэтэнзій і агрэсіўных

пашукі перш за ўсё рускіх князёў, заады з якімі была Маскоўская Мітраполія. Так нарадзілася на уніяцкія храмы замест незразумелай для большасці царкоўна-славянскай ці польскай моўнай прышла сваё, родная для карэнных жыхароў краю. Новая вера будавалася на нацыянальных традыцыях і, натуральна, з цягам часу стала пануючай на тэрыторыі Вялікага княства. Нават вядомы тагачасны рэлігійны дзеяч і пісьменнік Мляцель Смарыцін (1572—1630), гарах апалатар праваслаўя, прызнаў сваё ранейшае кнігі ерэтэчным і перайшоў у грэка-каталіцкую — уніяцкую царкву, да якой належаў і вялікі асветнік Сімяон Полацкі. Але паступовае ўкараненне новай веры ў душы ліцвінаў выклікала моцнае непрыняцце, ваджасць і супраць з боку Польскай Кароны і Рускай дзяржавы. Для каталікаў (прапольскай) і праваслаўных (прамаскоўскай) царкваў, як і для іх дзяржаўных уладароў, уніяцкая рэлігія на абсягах ВКЛ была зусім не ў іх інтарэсах, замінала сквалненне разлікам на авалоданне гэтым спакуслівым кавалкам зямлі. Аўтар нагадавае шырока вядомы гістарычны факт, калі расійскі самодержец Пётр I, падчас Паўночнай вайны апынуўшыся ў Полацку, завяўся 11 ліпеня 1705 года са сваёй святай і сабакам-

адданасць нашых продкаў сваёй рэлігіі была пераходнай для суцэльнай русіфікацыі краю, таму, нягледзячы на сваё абяцанне шанавання мясцовай звычкі, Казіміра ІІ пры падтрымцы праваслаўнага духавенства ўчыніла такі накіс на ўніяцаў, што хутка ажно тры мільёны ўкраінцаў і нашых землякоў былі далучаны да ўсходняй царквы. Усё ішло ў ход — угаворы і подкуп пр гарантаў "льгот" царкоўным іерархам, высылка, застрашванне, прымуш, гвалт, канфіскацыя маёмнасці і маёмасці незгодных, катаванні, маваеаць спальнення ўніяцкіх кніг. Разам з расійскімі пачынаў нярдзка ішлі расійскія жаўнеры...

У Паўночна-Заходнім краі, дзе зусім нядаўга праіснавала назва "Беларусь", пад фактычнай забаронай апынуліся і сама назва, і наша мова, і уніяцкая веравызнанне. Працэс "добрахвотнага" далучэння ўніяцтва да праваслаўнай царквы, а фактычна яе ліквідацыі, ішоў, так бы мовіць, "ударнымі тэмпамі". 30 сакавіка 1839 года імператар Мікалай I падпісаў складзенае па ягоным указе граматы Навісвэйцкай Сінода аб скасаванні Берасцейскай уніі. Трапна выказаўся пра сутнасць гэтага дзейства адзін з выдатных змагароў за Беларускія нацыянальнае Адрджэнне ў пачатку ХХ стагоддзя Вацлаў Ласоўскі. «Даўней многа было сярод

беларусаў уніяцаў, якія прынялі царкоўную еднасць, але царкоўную ўсю зборў маскоўскаму ўрад, хочучы абмаскаліць беларусаў». Далейшы ход падзей толькі павердзіў гэтую выснову. **НАМУ СПУСТЫВ ЖОРСТКАЕ ЗНІШЧЭННЯ УНІЯЦТВА АКАЗАННЕ ЖУДАСНЫМІ ДЛЯ НАШАГА КРАЮ**, прывялі да раз'ядноўвання народа, заняпаду нашай мовы і культуры ў жорнах паланізацыі і русіфікацыі, пры несазначнай барацьбе за беларускія душы (і зміль), "перацягванні канату" між Польшчай і Расіяй.

Можна сапраўды дзівіцца, як пасля ўсіх падобных каталізмаў яшчэ нешта беларускае, хоць і ў кволым, знявечаным стане, выжыла на нашай зямлі. Няўжо дарагая сэрцу прашчурваў вера, якая была апырышчам і духу, ужо — толькі гісторыя, прадмет вывучэння, наведкі знікла мінуўшчына? У Леаніда Міхайлавіча Лыча іншая думка. Не без надзеі глядзіць ён у будучыню, радуецца пакуль нямесным парасткам уніяцтва, што прабіваюцца сёння скрозь перашкоды і непаразумеі на Бо-жы свет. Выказвае шчырую па-нашу зямлякам зямжэка, многія з якіх трымаюцца рэлігіі сваіх дзядоў-прадзедоў. Нізка княнецца айцу Аляксандру Надсану, Святаўла КЛІМЕНЦЕНКА.

РЕГИСТРАТУРА

В здравоохранении перераспределяют средства

В ближайшие пять лет планируется реформировать систему финансирования белорусского здравоохранения. Станет ли это спасительным рецептом от очередей в поликлиниках, жалоб пациентов и неудовлетворенности врачей своими зарплатами?

«Сейчас расчет финансирования отрасли идет на одного жителя, но планируем этот расчет еще разбить по видам оказания медпомощи: стационарная, амбулаторная, скорая, т.е. сделать так, чтобы она была конкретной», — пояснил министр здравоохранения **Василий Жарко**.

Действительно, сегодня в Беларуси финансирование медицины определяется исходя из затрат на одного жителя страны. Суммы эти более чем скромные. В прошлом году, например, на здоровье одного белоруса было запланировано потратить всего лишь 549,129 рублей (около 180 долларов). Для сравнения, в европейских странах эти показатели в десятки раз выше. Например, еще в 2008 году, определяя затраты на систему здравоохранения, в Германии исходили из того, что на лечение одного жителя в год тратится как минимум 2 тысячи 476 долларов, в Норвегии — 2612, Дании — 2325 долларов.

Кроме того, медицинские учреждения Беларуси финансируются не всегда одинаково. Дело в том, что финансирование здравоохранения происходит по схеме: 85% за средства местных бюджетов и только 15% — республиканского бюджета. А сколько средств может выделить местной больнице, например, администрация района, в котором из бюджетобразующих предприятий только маслосырзавод?

В общем, чиновники пришли к выводу, что от системы финансирования, завязанной на затратах на одного жителя страны, надо уходить. — У нас есть особенности финансирования, связанные с тем, что в регионах, пострадавших от чернобыльской аварии, затраты выше, — заявил на «круглом столе» «Финансирование первичной медико-санитарной помощи в Беларуси» начальник главного управления бюджетной политики Министерства финансов **Максим Ермолович**. — Кроме того, не учитывается разность сети учреждений, структура населения. Поэтому было сложно прийти к универсальной нормативу бюджетной обеспеченности, который можно было бы применять по всей стране. Скорее всего мы проведем реформу системы

финансирования: отойдем от подушевого финансирования и будем выстраивать систему, ориентированную на результаты, будем стараться унифицировать систему здравоохранения по всей стране.

Начальник управления планирования и экономики здравоохранения Министерства здравоохранения Елена Ткачевна уточнила: направления совершенствования финансовой системы здравоохранения уже определены двумя документами — «Стратегией развития здравоохранения Республики Беларусь до 2020 года» и «Программой деятельности правительства на 2011–2015 годы».

Они предусматривают создание системы социально справедливого распределения ресурсов здравоохранения между регионами республики в зависимости от количества выполняемых объемов медицинской помощи и по уровню ее оказания, — заявила **Елена Ткачевна**. — Планируется отказаться от принципов содержания государственных учреждений здравоохранения и перейти к принципам оплаты по установленным тарифам конкретных, заказанных, согласованных объемов стационарной и скорой медицинской помощи.

Например, уже определено,

что первичному звену — поликлиникам, амбулаториям и станциям «скорой помощи» — будет выделяться не менее 40% средств, выделяемых на здравоохранение, 60% получат стационары. Сейчас это соотношение выглядит так: 30% тратится на первичное звено, 70% — на стационары.

Стоит ли рассчитывать, что реформирование систем финансирования в медицине поможет улучшить качество и доступность медицинской помощи в стране, делает труд врача высокооплачиваемым? — Эксперт Всемирной организации здравоохранения **Нора Маркова** высказывает мнение, что «отказ от подушевого финансирования — не решение проблемы, необходимо учесть все факторы, от которых зависит эффективность оказания медицинской помощи».

— В Беларуси система здравоохранения близка к системе здравоохранения Великобритании. Там успешно используются такие же механизмы, какие есть и в белорусской модели, — заявила Нора Маркова. — Возможно, вам надо более тщательно изучить опыт именно этой страны. Хотя, конечно, финансирование медицинской отрасли в Великобритании и Беларуси разное, поскольку разная

наполняемость бюджета в странах. Но в любом случае сегодня главное для белорусского здравоохранения, на мой взгляд, — эффективно использовать то, что есть. Эксперты ВОЗ, например, не раз подчеркивали, что в вашей стране наблюдается перекрестие функций скорой помощи и первичной. Из-за чрезмерной доступности слишком много людей обращается в «неотложку», а не в поликлинику. В результате первичная служба получает меньше средств, чем скорая помощь. Надо создать мотивацию, чтобы пациенты звонили в «скорую» только тогда, когда им действительно требуется скорая, неотложная помощь. Необходимо разрабатывать эффективные схемы оплаты труда врачей первичного звена. Например, схему оплаты за каждого закрепленного пациента в сочетании с дополнительными элементами оплаты за некоторые конкретные услуги или дополнительно оплачивать достижение конкретных показателей, которые можно легко измерить. В большинстве европейских стран проблема заработной платы врача общей практики решается в том числе и за счет возможности пациентов самим выбирать врача — за то, что его выбрали, врач получает дополнительный доход.

К СЛОВУ

В Беларуси почти в два раза больше врачей, чем в Европе

Эксперты европейского регионального бюро ВОЗ на протяжении нескольких последних лет оказывают консультативную помощь Беларуси в проведении реформ и совершенствовании системы здравоохранения. В прошлом году они представили подробный отчет по оценке первичной медико-санитарной помощи в Беларуси, проведенной в 2008–

2009 годах. В отчете были указаны моменты, на которые следует обратить внимание нашим организаторам здравоохранения.

Например, эксперты обратили внимание, что с учетом численности населения в Беларуси врачей на 12% больше, чем в России, и на 43% больше, чем в странах Европейского Союза. А мы при этом все время говорим о

дефиците врачей. В 2010 году, по словам чиновников Минздрава, организациям здравоохранения Беларуси не хватало 4,5 тыс. врачей, в 2009 году потребность во врачебных кадрах была еще большей — системе требовалось 5,5 тысячи дипломированных специалистов.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

МЕДДАВЕДКА

За леќи плаќим усё больш

З кожным годам растуць выдаткі беларусаў на лекавыя сродкі. У мінулым годзе на таблеткі і мікстуры адзі́н беларус патраціў у сярэднім больш за 70 долараў.

Такая данья прадставіла кампанія «Інтэлікс», якая займаецца даследаванням кан'юнктуры фармацэўтычнага рынку Беларусі. Згодна з заявамі экспертаў, у 2009 годзе спажыванне лекаў на душу насельніцтва складала 65 долараў, а ў 2007-м толькі 46 долараў. У 2010-м гэты паказчык вырас ужо да 71 долара. Праўда, спецыялісты адзначаюць — расходы павялічыліся не толькі таму, што беларусы сталі больш купляць лекаў, але і таму, што растуць кошты на лекавыя сродкі. Напрыклад, у 2009

годзе рост цен на медыкаменты ў Беларусі склаў 24,2 працэнта, і гэта быў самы высокі рост цен у групе нехарчовых тавараў.

Дарчы, даследаванне «Інтэлікса» паказала, што ў агульным кошыце лекаў, якія прымаюць беларусы, 75–80% складае прадукцыя замежных кампаній. А ў колькасным выражэнні лідзіруюць айчыныя прэпараты. З 2006 года іх беларусы купляюць больш, чым імпортных лекавых сродкаў.

Ігар ЗАЛЕСКІ.

Пластыкавая дабрачыннасць

Радывядучая і пісьменніца Тамара Лісіцкая стала першай ў Беларусі ўласніцай дабрачыннай карткі Visa «Дапамажы здарыцца цуду!».

Упершыню ў Беларусі з'явіліся дабрачынныя банкарскія карткі. Зараз кожны, хто хоча ахвяраваць на патрэбы Ждановіцкага спецыяльнага дашкольнага дзіцячага дома, можа проста разлічвацца карткай «Дапамажы здарыцца цуду!» — і тады 0,25% ад сумы пакупкі пераходзіць на рахунак дзіцячага дома. Акрамя таго, 50% ад выдаткаў на абслугоўванне карткі банк таксама будзе пералічваць дзецям. З дапамогай гэтай актывізацыі ў банку і дзіцячага дома спадзяюцца сабраць каля 30 мільянаў рублёў за год. На гэтыя грошы Ждановіцкі дзіцячы дом, які стаў прытулкам для дзетак з асаблівацімі псіхфізічнага развіцця, зможа набываць неабходныя лекі ці святоннае адзенне для выхаванцаў.

Першую картку атрымала радывядучая і пісьменніца **Тамара Лісіцкая**, якая ўжо некалькі гадоў займаецца дабрачыннымі актывізацыямі для хворых дзяцей і дзяцей-сірот.

«Разам з нашай невялікай валонцёрскай арганізацыяй мы дапамагем розным дзецям, —

распавяла «Народнай Воля» Тамара Лісіцкая. — Мы зусім нядаўна пазнаёміліся з прадстаўнікамі Ждановіцкага дзіцячага дома, і ў нас з кіраўніцтвам гэтай установы ўжо з'явілася некалькі агульных ідэй. Я з задавальненнем падтрымаю актывізацыю «Дапамажы здарыцца цуду!» і, калі мне прапануюць быць не толькі ўласніцай карткі, а яшчэ і лідзіць пэўныя імпрэзы для дзяцей, то я з задавальненнем падключуся да новай працы».

Аформіць дабрачынную картку можа кожны жаданчы. За новы рахунак прыйдзецца заплаціць ад 20 да 150 тысяч беларускіх рублёў. Усё залежыць ад таго, ці карыстаўся чалавек раней паслугамі гэтай банка.

Ідэя дабрачыннай пластыкавай карткі з'явілася яшчэ ў 80-х гадах мінулага стагоддзя. Яна карыстаецца вялікай папулярнасцю на Захадзе, бо для таго, каб ахвяраваць пэўную суму, трэба проста карыстацца сваёй пластыкавай карткай.

Марыя МАЛЕВІЧ.

С МОЕЙ КОЛОКОЛЬНИ

Елена МОЛОЧКО

Держи спину и держи дистанцию!

Многие мои соотечественники в трудные 90-е решили, что мечтам пора сбываться, и стали целенаправленно выходить замуж за границу. Именно так, не за человека, а за границу. Что ж, хотелось людям всяческой сытости. Ну и повышались. Почему нет? Женщины наши образованные, статные, достойные — я именно о них веду речь, а не о барби без рзуды, без племени. И переселились дамы за рубеж нашей родины. Многие в отдельные коттеджи, как говорится, с хорошим трехразовым питанием. Но от этого «европейского санатория» чему-то вскоре заскучили, даже устали... И любовь у них, и солнце в оконце, возможно, даже кредитная карточка есть. А движения нет! Ни в прямом, ни в переносном смысле. Разве что из будки в гостиницу и обратно. О взлетах и думать нечего. Если только на очередной курорт, так ведь это самолетом, а хочется — душой... И подкралась исподтишка скука. И стиснула обручем сознание, сковала челсра. Оказалось, рай без работы — тюрьма! Оказалось, нагузки, которые дома считались ярмом, требуются, да еще как. Препятствия, оказалось, человеку нужны. И преодоления. Тогда — созидание, тогда — радость, возможно, и счастья глоток.

Стали возвращаться наши славянки с Запада. Но — с умом. То есть, знаешь, с опытом. Вкусил качество жизни там, захотели привить его и здесь. Словом, приспособились жить на два дома — в конце концов, Европа-то маленькая. Стали протягивать коммерческие нити между странами. Пока у правительство «тёрки», белоруски потиху-помалу сами учатся торговать с Западом. У меня перед глазами несколько таких примеров. Катарина, прожив несколько лет среди божественных пейзажей Швейцарии, не зная от мужа ни в чем отказа, твердо стала на тернистый путь белорусско-швейцарского коммьюожерства: она привозит в Минск прекрасные отделочные ткани. Стонет, нервничает, не слезает с телефона, света белого не видит — работает!

Анна, проживая в добротном Лондоне, приобрела себе такую «головную боль», как продажа в Минске детской одежды, которую, по английским лекалам, шьют у нас местные мастерицы — то есть открыла маленькое белорусско-английское швейное производство. Ушла в дело с головой, про отпуск даже не мечтает, увлечена работой безмерно. Кстати, с сыном, который родился в Англии, разговаривает только по-белоруски — говорит, что за границей у нее открылись «национальные чакры».

А моя приятельница с юности Ольга? И сама капиталец имеет, и муж у нее — итальянский граф. Каждый день к обеду, рассказывает, помощница по дому сервирует стол по всем правилам — как в XIX веке. К этому времени нужно быть хорошо одетой, потому что к мужу приходят друзья, родственники. Разговоры крутятся вокруг одних и тех же тем: «Вы поедете на регату во Францию? Как, вас не пригласили на регату во Францию?»

И в этом парадоксе — истина. Дело окрыляет. Настоящее дело. Оно и несет тебя по жизни, одаривая встречными и радостью. И тогда главное: держи спину и держи дистанцию, и никакие невзгоды не выбьют тебя с «дорожки» судьбы. Кстати, этот девиз — тоже от талантливой женщины — белорусского драматурга Елены Поповой.

Новы твар

«Страсцей на культуры»

На тэлеканале «ЛАД» з'явілася новая вядучая. Замест Генадзя Давыдзкі, які пасля выбараў быў прызначаны старшынёй Белтэлердыёкампаіні, «Страсці па культуры» стала вясці Таццяна Бембель, мастацтвазнаўца, дырэктар гарадской галерэі імя Леаніда Шчамялёва.

Яна добра вядома ў творчым асяроддзі як крэатыўны куратар цікавых выстаў, якія яна ладзіла, яшчэ працаваўшы ў галерэі ЕГУ, калі гэтая адукацыйная ўстанова была прапанавана ў Мінску. А таксама, як унучка знакамітага айчынага скульптара Андрэя Бембеля і як дачка вядомага філосафа і пэатэ-інака Зіначы. Словам, Таццяна сярод страсцей па культуры з дзяцінства. Магчыма, з яе з'яўленнем у

кадры і тэлеперадача стане больш жывой, больш актуальнай. Таму што раней усе дыскусіі ў ёй нагадвалі акадэмічныя калоквіум — страсцей там не было і ў паміне. Дарчы, на сайце «ЛАДА» ў рубрыцы «Лица канала» візітоўка Таццяны Бембель пакуль не з'явілася, там паранейшым «вісіць» Г. Давыдзкая з амаль самым нізкім рэйтынгам як вядучы. **Алена МАЛОЧКА.**

Абавязковае пенсіённае накіпленне не плануецца

Такое меркаванне выказала намеснік міністра працы і сацыяльнай абароны краіны **Валянціна Каралёва** на on-line канферэнцыі на сайце БЕЛТА.

«Мы не плануем рабіць пенсіённае накіпленне абавязковым, вельмі шырока распаўсюджаным негатывным прыкладам па ўсім свеце, гэта не толькі вопыт расіянаў, — падкрэсліла **Валянціна Каралёва**. — Дарчы, менавіта на салідарнасці, на размеркавальных прынцыпах заснаваны дзяржаўныя пенсіённыя сістэмы ва ўсіх развітых еўрапейскіх краінах. Па шляху ж увядзення абавязковага накіплення ў пенсіённыя сістэмы пайшлі толькі навічкі Еўрасаюза, а іх эканамічнае ды і сацыяльнае становішча далёкае ад таго, каб быць прыкладам для пераймання».

Каралёва адзначыла, што пры жаданні фарміраваць сабе пенсіённыя дадатковыя накіпленні на старасць у Беларусі можна ўжо сёння. Для гэтага дастаткова скарыстацца адной са страхавых пенсіённых праграм, што прапануюцца страхавымі арганізацыямі краіны.

Кардынал Свёнтак зноў перанёс аперацыю

На мінулым тыдні **Мітрапаліт Тадэвуш Кандрусевіч** паветамі абцяжкім стане здароўя кардынала **Казіміра Свёнтак**. Першы кардынал за ўсю гісторыю каталіцызму ў Беларусі перанёс паўторную аперацыю.

Як раней пісала «Народная Воля», 19 мая 2010 г. 95-гадоваы кардынал зламаў шыюку ядра, пасля чаго іерарху былі зроблены аперацыі ў Мінску і Любліне, а потым яго чакала доўгая рэабілітацыя ў Польшчы. Толькі ў студзені 2011 г. кардынал **Казімір Свёнтак** змог вярнуцца ў Пінск.

7 сакавіка ў памяшканні Пінскай каталіцкай супрачынцы з усімі біскупамі Беларусі. Аднак на днях іерарх перажыў паўторны пералом і чарговую аперацыю.

У касцёлах Беларусі гэтымі днямі адбыліся літургіі аб здароўі кардынала Свёнтак. Трэба адзначыць, што **Казімір Свёнтак** не толькі старэйшы на Беларусі каталіцкі святар. На сённяшні дзень найстарэйшымі кардыналамі ў свеце з'яўляюцца італьянец **Эрзіліё Таніні** і беларускі іерарх **Казімір Свёнтак** — ім па 96 гадоў.

Во́лгя ГРЫНЬВІЦКАЯ.

Беларусы сталі больш спажываць гарэлки

Рэалізацыя гарэлки ў Беларусі ў студзені-лютым 2011 года ўзрасла на 2,6% у параўнанні са студзенем-лютым 2010 года. З кастрычніка 2009-га па студзень 2011 года адзначалася скарачэнне рэалізацыі гэтага алкагольнага напойу.

Паводле звестак Белстата, перадае **БелТА**, продаж гарэлкаў склаў 1 млн 663 тыс. дал. а яе доля ў агульным аб'ёме спажывання алкаголю — 44,3% (у студзені-лютым 2010 года — 47,4%).

Доля рэалізацыі алкагольнай прадукцыі ў агульным аб'ёме рознічнага тавараабароту ў студзені-лютым 2011 года склала 10,8%. На спажывецкім рынку рэалізавана алкагольных напойў і піва на 902,8 млрд рублёў.

Піва за першыя два месяцы гэтага года прададзена 4 млн 567,1 тыс. дал. што на 25,1% больш, чым за студзень-люты 2010 года. Яго доля ў агульным

аб'ёме спажывання алкаголю склала 12,1% (у студзені-лютым 2010 года — 10,7%).

Ліквэр-гарэльных вырабаў рэалізавана 313,2 тыс. дал (на 40,6% больш), вінаградных він — 481,1 тыс. дал (на 26,1% больш), пладовай він — 2 млн 442 тыс. дал (на 8,1% больш). Пладовай вінны занялі 29,2% у аб'ёме продажу алкагольнай прадукцыі (у студзені-лютым 2010 года — 29,8%).

Каньяку і брэндзі прададзена 57,1 тыс. дал (на 41,7% больш), пеністых він і шампанскага — 203 тыс. дал (на 25,5% больш), слабаалкагольных напойў — 152,2 тыс. дал (на 22,8% менш).

СЛЫШАЛІ?

В Минске цены на услуги детсадов выросли на 41,1%

В феврале 2011 года индекс цен на непромышленные товары по городу Минску сократился по сравнению с декабрем 2010 года на 0,2%. Вместе с тем цены и тарифы на платные услуги населению выросли на 8,8%, в том числе на услуги дошкольных учреждений — на 41,1%, высшего образования — на 23,5%, ЖКХ — на 17,4%, сообщили в Главном статистическом управлении города Минска.

МОЗАИКА

«Спартак» может отомстить за ЦСКА

В минувшую пятницу прошла жеребьевка Лиги чемпионов и Лиги Европы по футболу.

В 1/4 финала Лиги чемпионов донецкий «Шахтер» сыграет с испанской «Барселоной».

Первые матчи 1/4 финала пройдут 5 и 6 апреля, ответные встречи состоятся 12 и 13 апреля.

В Лиге Европы московский «Спартак» сыграет с португальским «Порту» в 1/4 финала Лиги Европы.

«Неман» или «Юность»?

В финале открытого чемпионата Беларуси по хоккею сыграют минская «Юность» и гродненский «Неман».

Обеим командам хватило трех матчей (13, 14 и 17 марта), чтобы победить своих соперников в полуфинальных сериях.

«Юность» выиграла у солигорского «Шахтера» — 6:2, 9:4 и 3:0, а «Неман» — у жлобинского «Металлурга» — 2:1, 4:1 и 4:1.

Финальная серия проводится до четырех побед одной из команд. Матчи пройдут 23, 24, 27, 28 марта и, если потребуются, 30 марта, 1 и 3 апреля.

Хоть такой прорыв в Европу

Минское «Динамо» заняло третье место в рейтинге самых посещаемых хоккейных клубов Европы.

Согласно данным ИИФ, средняя посещаемость встреч минского клуба на «Минск-Арене» составила 10.538 человек.

Лидером по посещаемости является швейцарский «Берн», который удерживает это звание десятый год подряд.

Что касается средней посещаемости матчей национальных лиг в целом, то КХЛ, обойдя Германию, поднялась на третью строчку (5785), уступая только Швейцарии (6306) и Швеции (6160), отмечает РИА «Новости».

Двадцать пять — и точка

За 500 дней до начала Игр-2012 в Лондоне белорусским спортсменами завоеваны 2 олимпийские лицензии.

Пропуски в Лондон по итогам 2010 года получили представители пулевой стрельбы — чемпион мира Сергей Мартынов и бронзовая медалистка мирового первенства Виктория Чайка.

По словам министра спорта и туризма Олега Качана, к ХХХ летним Олимпийским играм, которые пройдут 27 июля — 12 августа 2012 года в Лондоне, готовятся 275 белорусских атлетов в 31 виде спорта.

Перед белорусскими спортсменами поставлена задача завоевать в Лондоне 25 олимпийских медалей. На зимней Олимпиаде-2014 в Сочи белоруссов нацеливают на 5 наград. Начиная с предстоящих Игр в Лондоне, увеличен размер призовых за олимпийские медали — 150 тыс. долларов за золото, 75 тыс. — за серебро, 50 тыс. — за бронзу.

Алесь СВЕТЛАНИЧ.

3 ПЕРШЫХ ВУСНАУ

Тамара САЛЕЙ:

«У нас — матрыярхат»

На мінулым тыдні сям'я вядомага беларускага хакеіста Руслана САЛЕЯ, які выступае за клуб Нацыянальнай хакейнай лігі «Дэтройт Рэд Уінгз», папоўнілася — яго жонка Бэтан нарадзіла дачку, якую назвалі Авай. Аб жыцці Руслана Салея за акіянам, аб унучках і ўнуках «Народнай Волі» распавядае маці хакеіста, Тамара Гаўрылаўна Салей.

— Дзяўчынка нарадзілася здаровенька — рост 47 сантыметраў, вага — 3 кілаграмы 453 грамы.

— Гэта ўжо трэцяе дзіця ў Руслана і Бэтан. Тамашыніцы Алексіс (па нашаму — Алксандры) ужо шасць годзіку, унучку Алксандра ў маі споўніцца чатыры. Зараз Бэтан раджала ў шпіталі, адкуль праз 48 гадзін яе і выпісалі.

— Руслану, напэўна, цяжка было сумішчаць і выступленні ў НХЛ, і неабходнасць у такі складаны перыяд падтрымліваць жонку?

— Так, даводзілася ў нейкія моманты нават прасіць кіраўніцтва клуба, каб адлучылі. Было вельмі складана, але што зробіш. Трэба сказаць, што ў клубе пастаянна ішлі насустрэчу ў гэтых пытаннях.

— Як вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

на першым плане. Гэта святае. А ў нас атрымліваецца, што спачатку — патрыятызм, а затым — усё астатняе.

— Хто дапамагае маладым бацькам даглядаць за дзецьмі?

— Пастаяннай нянькі няма, таму, напэўна, прыязджае мама Бэтан. А ў прынцыпе, яны звычайна наймаюць няню на час.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

— Ой, вельмі даўно! Апошні раз наведваліся ў 2004 годзе, і з таго часу я туды больш не хачу.

— А вы даўно былі ў іх у гасцях?

ла, што не падабаецца. Здаецца, усё нармальна, хаця, магчыма, адчувае нейкі няручнасці. Яна таксама на рускай мове не размаўляе, а толькі ведае некалькі слоў, таму цяжка вельмі так мець зносіны з чалавекам, калі не можаш з ім нармальна, як кажуць, па душах пагаварыць.

— А ядуць у Мінску ў рэстаранах ці аддаюць перавагу вайшай, дамашній, кукні?

— Як давядзецца. І ў рэстаране, і ў мяне, і ў родных, да якіх ходзяць у гасці.

— Алексіс і Алксандра гавораць на рускай мове?

— На жаль, практычна не. Англімаўчыны яны, бо Руслан пастаянна ў раз'ездзе, а размаўляць жа на мове трэба пастаянна, штогодзіна. Праўда, сын хоча знайсці выкладчыка, які вучыць бы дзіцяці мове.

— Калі вы ўжо ўнучку ўчыце?

— Абяцаюць прыляцець усім сямействам гэтым летам, аднак цяжка сказаць, ці атрымаецца гэта, — усё ж такі такое маленькае дзіця.

— Дык, можа, вы ўсё-такі ў гасці?

— Не, я ж сказала, што ў Амерыку больш ні нагой. Як успомніць тэма пералёты па 18—20 гадзін, дык здрыганьня і зараз. Як у тым фільме: «Прыязджайце да нас на Калыму». — «Не, лепш ужо вы да нас...»

Алесь СВІВЫ.

Алесь СВІВЫ.

ИЗ ПЕРВЫХ УСТ

Антон Кушнір саберет на свадьбу 350 человек

Стало вядома, што ў пачатку іюня сабудзецца свадьба вядомага беларускага фрыстайліста Антона Кушніра з «Miss International-2008» Натальей Швец.

Сам Антон на touzarplatа.by падтвердзіў факт женітбы, а такжэ расказаў а некаторых другіх пікантных момантах.

Подготовил Алесь СВЕТЛАНИЧ.

О любимой девушке

— Наташа — это девушка моей жизни, я это только сейчас понял. Она не будет меня переделывать в соответствии со своими представлениями о мире — этим занятием страждает большинство женщин, живущих на Земле.

О свадьбе

— Человек 350 в общей сложности на нее соберем. Вначале отмечать будем в Минске, затем в Барановичах, отсюда Наташа родом, а потом поедем к мамин родным — в Ровно.

О деньгах и магазинах

— Деньги — это материал, без которого трудно жить, но его все равно не утащишь с собой на тот свет. Поэтому все надо тратить здесь и сейчас.

ПА-ЗА КОРТАМ

Каралін Вазняцкі не хоча гуляць у такіх гульні

На мінулым тыдні нечакана першая ракетка свету, дацкая тэнісістка Каралін Вазняцкі аказалася ўцягнутай у палітычныя гульні і апынулася пад стрэламі крытыкі з-за таго, што гуляла ў тэніс з Аляксандрам Лукашэнкам.

Аляксандр НІКАНОРАЎ.

Чэмпіянат рэспублікі

Адбыўся ён па міжнародных шашках сярэд жанчын. Вікторыю ў ім святкавалі юныя Вольга Федаровіч, Вера Хавашыцкая, Дар'я Федаровіч, вольныя майстры Вольга Салодукая і Наталія Герасімовіч.

Пінскі міжнародны конкурс

Конкурс па ліку быў 10-м, а статус міжнароднага меў упершыню. У ім бралі ўдзел складальнікі міні-проблем-64 з Расіі, Украіны, Літвы і Беларусі.

«НЕПРЫЧАСАНЫ» ЛІСТ

Не толькі шайба...

Ліну сябе аматарам спорту з далёкага 1966 года, калі на сваю дэмаграфію на чэмпіянаце свету па футболе двойчы вызначыўся ў гульні з КНДР.

Хачу адзначыць, што ў савецкі час развіццё спорту рухалася больш дынамічна. Значныя поспехі былі дасягнуты ў фехтаванні, стральбе, лёгкай атлетыцы.

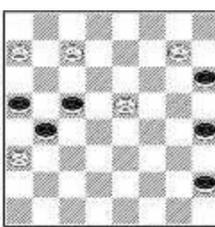
Спартыўныя федэрацыі і функцыянеры не адраінаваўца самастойна, незалежнасцю. Кіраўніцтва ў гэтай справе павінна быць сапраўды калегіяльным, а не вырашацца аднаасобна «лепшым спартсменам усіх часоў і народаў» нават у дробязях.

Ідушы гэтыя радкі таму, што не бачу самага галоўнага — стратэгічнага накірунку, той ніш Армяндэ, якая б прывяла да значных поспехаў нацыянальнага спорту ў цэлым. У гэтых кароткіх нататках нельга ўсебакова і ўсебадымна прааналізаваць праблемы развіцця беларускага спорту.

Іосіф ЛОБАН, аматар спорту.

ШАШКІ

у прызавяў шасцёркі трапілі задумкі: у катэгорыі А — В.Грабенкі (Мінск), А.Кагоцкі (Пінск), Д.Камчыцкага (Магілёў) і М.Вяргейчыка (Гомель), у катэгорыі В — А.Кагоцкі, В.Грабенкі, украінцаў У.Похіла і А.Саўчанкі, у катэгорыі С — А.Кагоцкі, В.Грабенкі, А.Саўчанкі, М.Фёдарова з Украіны і М.Вяргейчыка і ў катэгорыі Д — В.Грабенкі, мінчан М.Грушэўскага, М.Ляшуквіча, Б.Іванова і П.Шклюдэва (Навалокла).

2 (А.Кагоцка). Белыя: b4, b6, c7, e5, f6, g5 (6). Чорныя: a5, b2, c3, d2, d8, h4 (6).

3 (М.Грушэўскі). Белыя: a7, b2, c1, e3, g1, g7 (6). Чорныя: c3, c5, d4, e7, f2, g5 (6).

Ва ўсіх іх белыя пачынаюць і выйграюць.

Самаправерка

Бліц (Л.Вітошкін): 7/3/5 21 (23А) 7:34:31, 16, 44, 16-21, 21, 44 з двума фіналамі на 35 і 45.

Мікалай ГЛАДКІ.

ЗАКУЛИСЬЕ

Не было бы счастья, да несчастье помогло?

Россия подала заявку на проведение на своей территории чемпионата мира по фигурному катанию, который должен был пройти в Токио 21—27 марта.

Ранее основными кандидатами на проведение чемпионата мира называли швейцарскую Лозанну и итальянский Турин.

Авария произошла рано утром в Санкт-Петербурге на Приморском проспекте. Автомобиль Bentley, за рулем которого находилась Марина Малафеева, врезался в рекламный щит, а затем врезался в дерево.

По словам собеседника «Интерфакса», в «Бентли» вместе с женой вратаря находился некий мужчина. Он получил тяжелые травмы и был госпитализирован.

Марина Малафеева занималась продюсированием петербургской группы «М16». Кроме того, по сведениям «Фонтанки.ру», она владела одноименным салоном красоты.

Главный тренер сборной Франции по футболу Лоран Блан вызвал в команду защитника «Манчестер Юнайтед» Патриса Эвра и полузащитника мюнхенской «Баварии» Франка Рибери.

Эвра и Рибери получили приглашения в сборную впервые после чемпионата мира 2010 года, где они приняли участие в бунте против тренера Раймона Доменека.

Эвра и Рибери в составе национальной команды будут готовиться к отборочному матчу чемпионата Европы 2012 года с Люксембургом (25 марта) и к товарищеской встрече с Хорватией (29 марта). Всего в сборную Франции вызваны 23 игрока.

Рибери и Эвра были дисквалифицированы за свое поведение во время ЧМ-2010. На этом турнире футболисты сборной Франции бойкотировали тренировки в знак протеста против отчисления Никола Анельки, у которого произошел конфликт с Доменекко.

Главным виновником скандала признали Эвра, который получил пятиматчевую дисквалификацию. Рибери дисквалифицировали на три матча. Всего от сборной отлучили четырех футболистов.

Александр НИКОПОРОВ.

радзёе свабода

Тэл. (017) 266 39 52 СМС 391 22 24 svaboda@svaboda.org nlc 111, Мінск, 220005, Беларусь

www.svaboda.org

Адрас рэдакцыі: 220030, Мінск, вул. Энгельса, 34а. Прыёмная: тэл./факс (017) 3286871. Тэл./факс рэдакцыі: (017) 3286904, 3286906

Е-mail: nv@promedia.by http://www.nv-online.info

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцензуе і не вяртае, права ўсталявання ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае.